

Mr. President—21 for and 25 against. The motion is lost.

Dr. A. R. Menon.—Sir, the next resolution stands in the name of Mr. Popatlal Goverdhan Lalal. Unfortunately, he is not present here. I request you to allow us to take it up later on. This is a very important resolution.

Mr. President.—I have no objection, if the House do not object to it.

3. Adoption of British Indian rates of Court fee for ejection suits

Mr. A. Eachara Menon.—“*That the Council recommends to the Government that the Court Fee prevailing in the British parts be adopted here also in the matter of ejection suits.*”

Sir, the Court fee charged here in the matter of ejection suits is calculated at 5 times the rental of the property whereas in British India it is calculated on the land revenue collection of the year. It is to introduce that method here that I propose to move this resolution.

Mr. C. S. Viswanatha Ayyar.—Second it.

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, Government regret their inability to accept this resolution. It is rather curious that the Hon'ble Member for Chittur pitched upon this one point of difference between the British Court Fee and the Cochin Court Fee Regulation, because, as a matter of fact, except perhaps on this one item, the Court Fees prescribed under the British Act are very much higher than the Court Fees here. There the maximum goes up to 11½ per cent whereas our maximum is only 6½ per cent. We shall, if the House so desire it, adopt all the rates contained in the British Court Fee Regulation, including the rates fixed in the matter of ejection suits. It would be obviously unfair to the Cochin Revenues to take this one item alone.

Dr. A. R. Menon.—What is the difference between the two?

Mr. Thomas Manjuran.—Under the British Court Fees Regulation, for ejection suits, the valuation is made on the land revenue, but here it is on the net rental value and the amount is calculated at 5 times the rent. In British India, the land revenue is to be multiplied in some cases by 10 and in some other cases by 20 and the Court Fee is to be paid on that.

Dr. A. R. Menon.—Will there be great disparity between the rates?

Mr. Thomas Manjuran.—There need not be very much.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി പിൻതാങ്ങുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട നിയമ മെമ്പർ പറഞ്ഞതൊക്കെയും അത്ര നിസ്സാരമാക്കിത്തള്ളേണ്ട ഒരു വിഷയമല്ല ഇത്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രയിൽ നടപ്പിലുള്ളതായ കോർട്ട് ഫീസ്സ് റഗുലേഷൻ ഇവിടേയും നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന് വിരോധമുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. അതിവിടെ വേണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അന്നു ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. (ചിരി)

വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു വസ്തു ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കേണ്ടതിലേക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഒരു വിഷയത്തിൽ ന്യായമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുമാത്രം ഗവണ്മെണ്ടു നോക്കുകയല്ലാതെ ഞങ്ങൾ ഈ ഒരു അന്ത്യായം ചെയ്യുന്നതിന് പകരമായി നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ പലതരത്തിലുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് പറയുന്നത് ഒരു തരത്തിലും ന്യായമാണെന്ന് എന്റെ ബുദ്ധിയിൽ പെടുന്നില്ല.

അനുദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികന്മാരിൽ ചിലർക്കു ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മം എന്താണെന്ന് ശരിയായി മനസ്സിലായിരിക്കുമോ എന്ന് എനിക്കു സംശയമുണ്ട്. ആ പറ്റെല്ലെ പാട്ടമുള്ള ഒരു വസ്തുവിൽ ഏഴുരൂപ്പികയോ എട്ടുരൂപ്പികയോ നികുതി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കുക. ആ വസ്തു രണ്ടോ നാലോ കൊല്ലം പാട്ടം കൊടുക്കാതെ പാട്ടക്കാർന്റെ കയ്യിലും ഉരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അതിനെ ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി കേസു കൊടുക്കുമ്പോൾ ആ പറ്റെല്ലെ അത്തൂർ പറ്റ എന്നാക്കി അതിനുള്ള കോർട്ട് ഫീസു കൊടുക്കണം. മറ്റൊരു തരത്തിലാണെങ്കിൽ ഏഴുരൂപ്പികയുടെ അഞ്ചിരട്ടി.

മിസ്റ്റർ തോമസ് മാത്തുരാൻ:—ഇരുപതു ഇരട്ടി.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ:—ഏഴിരട്ടിയായിക്കൊള്ളട്ടെ. ചില പ്ലോൾ മറ്റു ഇരട്ടിയും ആയിത്തീരുന്നുണ്ട്. (ചിരി) എന്നാൽ ഇതു കൊച്ചി രാജ്യത്തു വരുത്തുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്ന് ഒരു ഞങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയാൽകൊള്ളാം. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പാട്ടത്തിന്റെ അഞ്ചോ പത്തോ പതിനഞ്ചോ ഇരട്ടി എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ ഇൻറർപ്രെട്ടേഷന്റെ തെറ്റാണ്. സെറ്റിൽമെന്റു തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് എന്തു പാട്ടം കൊടുത്തിരുന്നുവോ അതനുസരിച്ചു അതിന്റെ അഞ്ചിരട്ടിയോ പത്തിരട്ടിയോ വാങ്ങുന്നതിന് വിരോധമില്ല. ഈ പാട്ടം വന്നുകൂടിട്ടുള്ളത് ഇൻറർപ്രെ

ട്രേപ്പൻ കൊണ്ടാണെന്നാണ് നിയമപരിചയില്ലാത്ത എനിക്കും നാട്ടുകാർക്കും അറിവുള്ളത്. അത് എങ്ങിനെക്കിലുമാകട്ടെ അതിനെ പറ്റി വാദിക്കുവാൻ എനിക്കു അധികാരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. നാട്ടുകാരുടെ കയ്യുപ്പാടിന്റെ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്.

ഒരു ദരിദ്രനായ കുടിയാൻ വസ്തു കയ്യടക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു പാട്ടം കൊടുക്കാതെ വസ്തു ഉടമസ്ഥനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കൂടുതൽ കോർട്ട് ഫീസ് കൊടുത്ത് അന്യായപ്പെട്ട ഒരു വിധി സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ വസ്തു ഷെപ്പിച്ചുപോയപ്പോൾ കോർട്ട് ഫീസ് ഈടാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വസ്തുത്തം മടക്കി വാങ്ങേണ്ടിവരുന്നു. കോർട്ട് ഫീസ് ചിലവ് അനാവശ്യമായി കൊടുത്തതു മഴുവൻ നിവൃത്തിയുള്ള പക്ഷം ആ കുടിയാന്റെ കയ്യിനിന്നും വസൂലാക്കി അവനെ ദരിദ്രനാക്കുന്നു. രണ്ടുതരത്തിലും നഷ്ടം സമാധാനമില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ നിയമത്തെ വിട്ടുകളയാൻ ഗവണ്മെന്റ് സമ്മതിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എന്റെ സ്നേഹിതരായ അനുഭ്യാഗസ്ഥ സാമാജികന്മാർ ധരിക്കേണ്ടത്, നൂതിൽ ഒരു തെറും ഉണ്ടാകാനിടയില്ല; ഒന്നുകിൽ കുടിയാൻ, അപ്പുകിൽ ജന്മിക്ക് ആക്കുകയും രക്ഷകിട്ടും. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിന് മാത്രം കോർട്ട് ഫീസ് കുറയുമെന്നുള്ള ഒരു ഭോഷമുണ്ട്. വക്കീലന്മാരുടെ സമ്പാദ്യത്തിൽ യാതൊന്നും കുറയുവാനിടയില്ല. അവരുടെ കയ്യിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഫീസിന് എന്താണ് ഒരു ക്ലിപ്തമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ:— വക്കീലന്മാർക്കുള്ള ഫീസും കുറയുവാനിടയുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ:— ഇജെക്ഷൻ സൂട്ടിനു മാത്രം എന്തൊരു പ്രത്യേകതയുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ അന്വേഷിക്കുകയുള്ളത്. അതല്ല അവരുടെ ഫീസ് കുറയുകയാണെന്നു തന്നെയും നാട്ടുകാരുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയെങ്കിലും അവരും സപ്പോർട്ട് ചെയ്യണം. നാട്ടുകാർക്കുള്ളിൽ വലിയ ക്ഷോഭമുണ്ട്. അനവധികമായി നാട്ടുവൃന്ദങ്ങളിൽ നിന്നും വരുന്ന മെമ്പർമാർ ഈ ഒരു കാര്യം ഗവണ്മെന്റിനോട് പേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ അവസരത്തിൽ ചിറ്റൂർ മെമ്പർ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള പ്രമേയത്തെ സർവ്വോത്തമോടുകൂടി പിന്തുടരുകയും ഈ സ്വല്പമായ സഹായം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

The House rose for lunch at 1 pm. and re-assembled at 2-15 p. m. with the Deputy President M. R. Ry., A. Sankara Menon Aul., B. A. & B. L.) in the Chair.

Mr. A. Eachara Menon.—Sir, with your permission, I wish to restrict the scope of the resolution to ejection suits against the tenants.

Deputy President.—I do not see any objection in my allowing the amendment to be moved.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—Before the Hon'ble the Law Member is allowed to wind up the debate, I may be allowed to make a few remarks. A piece-meal amendment of the Court Fees Regulation like this is not a thing very much to be encouraged. Its general effect not merely on the public revenues, but also upon the litigant population will have to be considered. Where is the objection then to introduce the whole scale of Court Fees as obtaining in Br. India, when we adopt the British Indian scale with regard to this particular class of suits? If the answer is that it will create hard-ship it is an argument which cuts both ways. Certain litigants may have more suits of a particular class, while others have more of another class. In respect of the former, if we adopt the rates in British India, they will have to pay a higher rate of Court Fee than what they would be doing now. Let us work out the thing mathematically. In Cochin, the valuation for purposes of Court fee is 5 times the pattom or the rent fixed in the lease. If there is a property which yields a net income of 100 paraahs of paddy, the pattom or rental will be something less. Now, for the purpose of court fees the valuation is taken at 5 times the rent or the pattom. So, 5 times 100 paraahs will be 500 paraahs of paddy. What is the assessment according to our standards on a property which yields a rent of 100 paraahs of paddy? It is well known that the rates of assessment in Br. India are much higher than what they are here. The Pandaravaka assessment is half the net produce, so that on a property which yields a net income of 100 paraahs a year, the assessment will be 50 paraahs. Now let us work it out. What is the scale in Br. India? $11\frac{1}{4}$ per cent, in Cochin $6\frac{1}{4}$ per cent. So that $6\frac{1}{4} \times 5 \times 100$ or roughly 3,000 paraahs of paddy. Let us take the other way. $11\frac{1}{4} \times 5 \times 50$ that comes roughly to 2,800, so that I don't think you will be very much benefited by it.

Mr. P. Govinda Menon.—On a point of information, in Br. India, I understand that in a suit for ejectment by landholders against tenants, the Court fee to be calculated is upon one year's rent or pattom.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—My point is even if you work it out like that, there will not be much difference.

Dr. A. R. Menon.—What will be the difference between the two?

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—I have calculated it in an approximate manner by way of illustration. But I think the difference will not be much.

Deputy President.—I shall state that the exact situation is, so that Hon'ble Members may understand the point. In Br. India, with regard to eviction of ordinary tenants who have not the right of occupancy, the Court fee payable is upon one year's rent, but it is at the rate of 1%. Therefore if 100 parabs of paddy is the annual rent and it is valued, suppose at one rupee per para, then 11½ rupees will be the court fee. Here according to the present law, we have to pay Court Fees upon five times the rent, i. e. Rs. 500. Here the rate is less, only 6½%. The amount would come to thirty and odd rupees. But if the British rate is adopted, it would be 5 X 11½ or 56 and odd. If the same rate is adopted here as in British India, and one year's rent is made the basis as in British India, we have to give 11½ per cent as Court Fees. But we have to give only 6½ per cent if the rate prevailing here is adopted as well as the one year's rent basis prevailing in British India. That is the situation.

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—Sir, are we to understand then, that if this resolution is adopted instead of 6½ we have to pay 11½?

Deputy President.—Yes, that is the position if the one year's basis as well as the British rate is adopted.

Mr. M. Sivarama Menon.—On a point of information, Sir, may I ask the Hon'ble the Mover whether it was his intention to make it 11½ per cent as now prevailing in British India instead of 6½ per cent prevailing here?

Mr. A. Eachara Menon.—That was not my intention. But now it has come to that.

Deputy President.—I wish to know whether the Government has any idea to amend the present Court Fee Regulation?

Mr. Thomas Manjuran.—Now that this fact has been brought to the notice of the Government and also taking into consideration the fact that several other anomalies also are reported to be existing in our regulation, Government will consider the question of introducing a consolidated amendment regulation, when this matter also may be taken into consideration. I would request the Hon'ble Member, therefore to withdraw his resolution.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—Sir, what was implied in my statement was that this could not be considered independently of its relation to a complete readjustment of the other rates in the Court Fee Regulation. I ask Hon'ble Members to consider it in this light. If the motion before us is for a wholesale revision of the Court Fees Regulation, then that is a different matter.

Mr. A. Eachara Menon.—Sir, I beg leave of the House to withdraw my resolution.

Resolution was, by leave, withdrawn.

4. Repeal of Regulation I of 1110.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—“*This Council recommends to the Government that they may be pleased to repeal Regulation I of 1110.*”

സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ ഈ സഭ മുന്പാകെ കൊണ്ടുവരുന്നത് പലതരത്തിലുള്ള മനോവികാരങ്ങളോടുകൂടിയാണെന്ന് എനിക്കു ആദ്യമായിട്ടു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രമേയം പ്രമേയമെന്നു സാധാരണയായി അറിയപ്പെടുന്ന രൂപത്തിലല്ലെങ്കിലും അതിന്റെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടി ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനത്തിൽ ധനാഭ്യർത്ഥനകൾ ചെയ്ത അവസരത്തിൽ അതിൽനിന്നു ഒരു സംഖ്യ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഒരു ഉപക്ഷേപമായി കൊണ്ടുവരപ്പെടുക ഉണ്ടായി. ഈ വിഷയത്തെ പറ്റിയുള്ള എല്ലാ വിവരങ്ങളും നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള എന്റെ മാന്യസ്റ്റേഫിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട എറണാകുളം മുൻസിപ്പാലിറ്റി മെമ്പർ ആണ് ആ വിഷയം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നത്. അദ്ദേഹം ഈ വിഷയത്തിൽ വേണ്ടിടത്തോളം ശക്തിയോടുകൂടി ഇതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രതിവാദിച്ചു. ഗവണ്മെണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നും ഇതിന്നും ഇതിന്നുപറ്റുമുള്ള സംഗതികൾക്കും ഒരുവിധം നില്ക്കക്കള്ളികൾ പറഞ്ഞുനില്ക്കുവാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരായ നെനിലധികം മെമ്പർമാർ ഉപക്ഷേപത്തിനെതിരായി മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി. ഭിവാൻ പ്രസിഡണ്ട് അവർകൾ ആകട്ടെ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സംഗതികൾ തന്നെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നും കുറെക്കൂടി വിവരമായി പറഞ്ഞുകേട്ടാൽ നിവൃത്തിയുള്ളതോളം അനുകൂലമായ വിധത്തിൽ ഭിവാൻജിയുടെ നിലയിൽ വേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്നും അദ്ധ്യക്ഷപദത്തിലിരുന്നു കൊണ്ടു പറയുകയുണ്ടായി. പിറൊദിവസം ഈ വിഷയം ഇവിടെ തുടന്ന് വാദത്തിന്നു എടുത്ത സമയത്തു ബഹുമാനപ്പെട്ട സാമാജികന്മാർക്കു ഇതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടിടത്തോളം വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടോ ചിലർ മനസ്സിലായിട്ടും മനസ്സിലായില്ലെന്നു വെച്ചതുകൊണ്ടോ എന്തൊ ഈ വിഷയം വോട്ടിനിട്ടാൽ ഉപക്ഷേപം പാസ്സാക്കി